

tilbage, som Historien rækker. At der har været Tider, hvor Folk have lidt Nød, hvor de ikke have kunnet finde Beskæftigelse, er sikkert rigtigt nok, men (Afbrydelse af J. Nielsen) det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at der har været Arbejdsløshed altid. (J. Nielsen: Nej!) Nuvel, saa gør jeg det ærede Medlem Uret, og det vil jeg meget nødig. Men Arbejdsløsheden er jo et moderne Fænomen. Saaledes som den former sig i vore Dage, gaar den ikke længere tilbage end, at man meget godt kan finde dens Udspring, og dens Udspring ligger netop i Frikonkurrencen og Privatkapitalismen.

Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Skjoldelev om noget, jeg har haft Lejlighed til at se paa Tryk, og det anerkender vel det ærede Medlem. Han siger, at „hvis man vilde være rigtig kritisk over for Forslagene, kunde man jo sige, at de snarere fremme end hemme Arbejdsløsheden, fordi de paa en Maade vanskeliggøre eller forhindre den naturlige Regulering af Arbejdskraften fra det ene Arbejdsfelt over i det andet. Naar Arbejderen kan faa sine Dagpenge, om end maaske kun i formindsket Maalestok, hvad enten han arbejder eller ej, taber han Lysten og Energien til at skaffe sig Arbejde“. Det sagde det ærede Medlem. I det attende Aarhundrede var der en Englænder, som hed Malthus, der fremsatte den Paastand, at Samfundet kunde ikke ernære alle, og at det var farligt at understøtte de fattige, thi saa formerede de sig og saa forøgede man deres Nød. Der er adskillige Mennesker, som endnu hylde den Teori; at det egentlig er en Synd mod dem, der ere i Nød, at hjælpe dem, man skulde hellere lade dem gaa til Grunde. Man siger som saa, at for dem, for hvem der ikke er dækket en Couvert ved Samfundets Bord, er det sørgeligt, men det bliver endnu værre, hvis man giver sig til at yde dem Understøttelse, thi derved kan man kun forlænge deres Pine. Nu have vi hørt, at det ærede Medlem noget nær slutter sig til den samme Anskuelse, og den kan man jo ikke tage fra ham. Men han skulde dog ikke fremsætte en Paastand gaaende ud paa, at Arbejderne hellere ville have Understøttelse end søge Arbejde, naar de kunne faa Arbejde. Arbejderne ere jo en meget stor Klasse i dette Land, der er jo Hundredtusinder af Arbejdere, og jeg synes ikke, man har Ret til at fornærme alle disse Medborgere ved at fremsætte den Anskuelse, at fordi man oprettede Understøttelseskasser, vilde de

lade være med at søge Arbejde og nøjes med Understøttelse. Der er adskillige Samfundsborgere i vort Land saavel som i alle andre Lande, der leve af andres Arbejde, men om Arbejderklassen er man nødt til at indrømme, at den lever af sit eget Arbejde. Man har ingen som helst Ret til at fremsætte den Anskuelse, at Understøttelse vil svække deres Lyst og Energi til at søge Arbejde. Det er en Erfaring, som de, der have haft med Arbejdersager at gøre, have gjort gennem Tiderne, at Understøttelse af arbejdsløse saa langt fra er egnet til at svække Arbejdernes Lyst og Energi til at søge Arbejde, at man netop ved paa den Maade at blive i Stand til at opretholde de paagældende Kammeraters Selvstændighed har langt større Sikkerhed for, at deres Energi og Kraft ikke svækkes, end om de blive tvungne til at gaa til Fattigvæsenet og der faa et anden Klasses Borgerstempel paa sig. Det antager jeg ogsaa de fleste øvrige Medlemmer i denne Sal ville være enige med os i, at det at holde Folk borte fra Fattigvæsenet ved Hjælp af Understøttelse eller paa anden Maade, er i det hele taget en fortjenstfuld Gerning.

Saa nævnedes det ærede Medlem blandt alle de Ting, som han fremhævede for os, at han havde hørt, men ikke rigtig vidste noget om, at han ogsaa havde hørt, at Lønnen var for høj, og at den var højere her end i adskillige af de Lande, vi skulle konkurrere med. Det er muligt, at Arbejdslønnen er lidt højere her end i adskillige af de Lande, vi konkurrere med, men hvis det var rigtigt, at den højere Løn var egnet til at fremkalde Arbejdsløshed, saa maatte jo det modsatte være Tilfældet i de Lande, hvor der er en lav Arbejdsløn, saaledes at der ingen Arbejdsløshed herskede der, men der altid var tilstrækkeligt at bestille. Nu er man meget tilbøjelig til, naar der er Tale om Industrikonkurrence, at henvise til Tyskland og sige, at der er Arbejdslønnen lavere end her. Den er maaske for nogle Industriers Vedkommende lidt lavere, i alt Fald i nogle Egne, det skal jeg ikke bestride, men Forskellen er ikke overmaade stor. Derimod er det et ubestrideligt Faktum, at man i disse Egne og i Tyskland i det hele taget lider i lige saa høj Grad under Arbejdsløshed som hos os og andre Steder. Og det er lige saa afgjort, at i Lande, hvor Arbejderklassen ikke er naaet op til at kunne paa nogen Maade varetage sine egne Interesser, men hvor Arbejderne endnu leve omtrent med Sla-